Un „divizionar A": Unirea Tricolor care nu face nici o achiziție!

...sau, unde se vede că politica pepinierei este un mare avantaj pentru cei care știu și vor s'o pună în practică

S'a terminat campionatul diviziei Naționale B, Unirea Tricolor a cucerit titlul uneia din serii și când se credea că oborenii vor intra într'o vacanță meritată și binefăcătoare, iată că antrenorul lor, Fane Cârjan, hotărăște altfel: echipa își va continua activitatea cu jocuri amicale pentru a se menține în condiție și formă.

VALORILE REVIN

Unirea Tricolor a revenit în prima Divizie a Țării după numai un an de joc în divizia B, și a dovedit că valorile, chiar dacă înregistrează un declin temporar, până la urmă revin la nivelul normal.

Să fi fost o altă echipă, nu i-ar fi reușit acest lucru. Dar oborenii, săraci ca finanțe, au bogate resurse morale și cadre de jucători și suporteuri grație cărora pot supraviețui oricărei împrejurări vitregi. Însăși cariera acestui club constituie un exemplu de cum se poate trăi prin propriile forțe morale.

E drept că la aceasta a contribuit o conducere care a dat dovadă de mult simț gospodăresc, cum și sportivii Oborului care au înțeles cum trebue ajutată echipa lor. Dar și jucătorii au avut un rol la fel de important și determinant.

TOTUȘI, NICIO ACHIZIȚIE!

Totul a fost posibil datorită unei politici înțelepte: cadre proprii, cu elemente crescute și formate în sânul clubului, ceeace a dat echipei oborene nu numai o coeziune tehnică, ci și una sufletească.

Succesul repurtat constitue un imbold pentru viitor. Și nici nu poate încăpea îndoială că așa va fi, pentrucă este o tradiție în Obor: nu vedetism, ci jucători de echipă. De aceia Unirea Tricolor n'a cumpărat și nici nu va cumpăra elemente din alte grupări, ci-și va pregăti totul de care are sau va avea nevoe.

Nu înseamnă însă, că prin aceasta se exclude personalitatea jucătorului. Acesta își poate desvolta calitățile și-și poate cultiva talentul, cu ajutorul antrenorului, dar în primul rând contează echipa.

— *„Nu vom face niciuna din achizițiile obicinuite la noi — ne spunea Cârjan — pentrucă nu suntem de părere că poate fi de folos echipei noastre. Cartierul Obor este plin de tineri care nu așteaptă decât să-i îmbrăcăm în echipament sportiv. Dintre ei mi-am recrutat actualul efectiv, cu ei îl voiu reîmprospăta".*

NOUI PROMOVARI

— „Vasăzică, vei comanda aceeași echipă și în Divizia A?".

— *„Aceeași nu, dar aproape. Cu programul de activitate amicală inaugurat Duminică la Bacău, am început să încerc elementele care merită a fi promovate. Nu-i numesc pentrucă nu sunt cunoscuți. E vorba de un portar, de doi mijlocași și doi înaintași, jucători verificați în sezonul de primăvară și calificați „buni pentru echipa primă". Urmează ca jocurile amicale să le dea o rutină cât de mică".*

Oborenii nu se desmint. Departe de a-i înfricoșa Divizia A, ei se pregătesc normal ca și când nimic nu s'a schimbat. Nici chiar categoria de activitate.

„ȘCOALA OBOREANA"

S'ar putea întreba însă, cineva: elemente noi, de acord: dar se vor încadra în jocul primei echipe? nu cumva aceasta se va resimți prin înnoire?

Răspunsul este categoric nu!

Cârjan își pregătește jucătorii după același model și după nevoile echipei. În așa fel, încât vei vedea cum fiecare junior — de pildă — seamănă la joc cu titularul corespunzător din echipa întâia. Și atunci când este promovat un junior, jocul de ansamblu al echipei nu se mai resimte. Juniorul se încadrează perfect, ca o piesă de schimb într'un mecanism complicat.

Fără discuție că în acest mod, Cârjan a reușit să creieze o „școală oboreană" cu egală preocupare față de tehnica și tactica individuală și față de ansamblul și sistemul de joc al echipei, sistem care — se știe — constitue o variantă a clasicului W. M.: fundașul dreapta este stopper, mijlocașul dreapta și fundașul stânga joacă la extreme, iar halful centru și stânga înainte, ajutați de cei doi interi.

UN DIVIZIONAR A MODEST

Dar, ce va reuși Unirea Tricolor cu echipa sa tânără și fragilă în Divizia A?

Este o întrebare pe care și-o pun mulți și majoritatea se îndoește de randament. Adică nu crede că va recolta aceleași succese — sau măcar în parte — ca în Divizia B.

Cârjan — la urechile căruia au ajuns aceste pronosticuri — este liniștit însă, și-și păstrează siguranța:

— *„Natural că nu mai poate fi vorba de aceleași sau aproape aceleași succese ca la B. Vom întâlni, doar, alți adeversari, și toți sunt mai dificili decât cei de până acum.*

„Și-apoi, nici nu avem pretenții prea multe. Campionatul? nu l-am câștiga. Dar sigur este că ne vom păstra locul cucerit. În niciun caz nu ne vom clasa mai jos de mijlocul clasamentului. De asta sunt sigur și acesta este scopul nostru.

„Nouă ne trebuie un an de Divizie A pentru obișnuință și rutină și după aceia vom mai sta de vorbă.

PATRU TITLURI INTR'UN AN

„Sunt mulțumit însă, de altceva: că după o campanie divizionară B ca aceia din seria I, băeții au rămas întregi. Nu am niciunul lovit, deși — în plus — jucătorii, în majoritate, au făcut parte și din selecționate militare și școlare.

„Este marea mea mulțumire".

Mai este nevoie să sublinieme că oborenii au cucerit patru campionate anul acesta? În Divizia B, la juniori, campionatul militar și cel școlar? Sau să comentăm rodnica activitate a echipei din Obor?

Noi credem că nu.

D. deputat EM. ANGHELIU, președintele FRFA a spus recent despre oboreni: *„faptele dvs. vorbesc îndeajuns".*

Ce-am mai putea adăuga noi?...

In gala de Sâmbătă seara

NICOLAE BAILEANU

debutează la profesionism

Viața pugilistică autohtonă a căpătat indiscutabil viguroasă infuzie de oxigen prin promovarea unui număr important de tineri amatori în rândurile profesioniștilor.

Debutul unora din ei, a lăsat să se întrevadă prezența unor valori menite să producă schimbări radicale și reviriment în ierarhia boxului profesionist.

In această ordine de idei trebue că forul de specialitate programează la fiecare gală profesionistă noui purtători a mănușilor de 8 unci.

Iată deci fi regăsim pe afișul reuniuni de Sâmbătă seara dela Arena Venus (orele 19.30) pe N. BAILEANU excelentul reprezentant al culorilor naționale la campionatele balcanice, unde a ajuns în final probe!, programat să lupte cu vechiul profesionist ILIE IMPARATU.

Cu calitățile evidențiate, Băileanu are dreptul să aspire la situații proeminente și matchul acesta trebue să însemne începutul afirmării sale în noua calitate.

BUȘEK DIN NOU IN RING

După cum am anunțat acest match va figura pe programul reuniunii internaționale de Sâmbătă seara care mai cuprinde încă două matchuri și anume:

Revanșa M. GAȘPAR—ANTON OȘCA, un duel în care este asigurat un spectacol luminos demn de reputația și de valoarea lor tehnică și

N. BAILEANU

Interesantul match între TITU SARBATOARE cu o apariție revelatoare în fața lui Mihăilescu și cehul WLADIMIR BUȘEK a cărui apariție în fața lui Popa și Brătescu l-a arătat ca un pugilist de calitate și simpatizat în mod deosebit de sportivii bucureșteni.

Forma completă a programului, se va stabili odată cu fixarea partidelor de amatori.

Probleme mereu actuale

A FOST PENALTY SAU CAZ DE „LOVITURA INDIRECTA"

Intre politica vedetelor și aceea a cadrelor proprii

Am urmărit cu atenție arbitrajul d-lui maior Purcărete în matchul Karres — AMEFA și trebue să mărturisim că nu avem a-i reproșa decât un singur lucru: acordarea acelei pedepse care se numește „lovitură indirectă".

Să povestim cum s'a întâmplat: la un atac al medieșenilor, Catranici — portarul arădan — iese din poartă să prindă mingea dar plonjând o scapă și un adversar s'a pregătit să tragă în poarta în care se afla acum un fundaș. Dar, în același moment, portarul l-a apucat de picior și l-a ținut strâns să nu tragă.

D. maior Purcărete a acordat „lovitură indirectă", cu care — însă — nu se penalizează decât jocul periculos. Poate d-sa a vrut să învețe jucătorii și spectatorii ce este aceia o „lovitură indirectă" și într'adevăr am auzit mulți spectatori întrebând ce este.

Dar, d-sa a aplicat greșit regulamentul. Mai bine zis, a interpretat greșit. N'a fost joc periculos la Catranici, ci pur și simplu o ținere care se pedepsește simplu de tot: cu 11 m. Dacă însă, n'a vrut să acorde penalty, atunci nu trebuia să penalizeze.

Aceasta era alternativa: ori 11 m., ori nimic.

Este singurul lucru pe care-l reproșăm d-lui maior Purcărete. Și-l reproșăm mai ales pentrucă spectatorii și-au făcut o falsă ideie despre „lovitura indirectă". Dacă vreun arbitru va îndrăzni să acorde pentru același lucru, un penalty, sigur este că asistența îl va huidui.

ATENȚIE, ARBITRII!

Și pentrucă suntem la capitolul arbitraj, să mai remarcăm o eroare, comisă de un coleg al d-lui maior Purcărete.

La un corner, mingea se lovește de un apărător și se îndreaptă spre un adversar care era în poziție de ofside. Mingea a ieșit din nou în corner, dar arbitrul a acordat... of-side. Când știut este că în asemenea cazuri, mingea venind dela un adversar, poziția de of-side este anulată.

Și această diversitate în penalizarea aceleiași situații dăunează în primul rând spectatorilor — care vor cere mai târziu aplicarea aceleiași sancțiuni pentrucă așa l-au învățat arbitrii — și în al doilea însiși arbitrilor.

Deci, o cât mai uniformă interpretare și aplicare a regulilor de joc.

ZOMBORY ARE DREPTATE

La o „suetă" cu Zombory, fostul portar al Chinezului, Ripensiei și echipei naționale, a pus punctul pe i într'o chestiune mult controversată.

Se spune, îndeobște, de o echipă care va promova în Divizia A, dar este slăbuță, că se va întări și va reuși o cu totul altă figură.

Și Zombory a întrebat atunci: cu ce jucători se va întări? De unde-i va lua când elemente bune, de valoare certă se pot număra pe degete și, în plus, sunt bun legitimați la alte cluburi?

Zombory are perfectă dreptate.

Și, continuăm noi, dacă echipele promovate se întăresc nu înseamnă în același timp că slăbesc altele și că deci, nu se aduce niciun serviciu foot-ball-ului?

Este o consecință logică și rezultatul fatal al unei greșite îndrumări a conducătorilor, mai ales a celor numiți tehnici, care nu văd altfel existența cluburilor decât legată de achiziții sau racolaj. Când este mai bine, mai sănătos și mai sportiv să creieze pepiniere și să asigure în acest fel, o existență lipsită de griji și probleme.

De ce nu imită ptida Unirei Tricolor?...

(p. g.)

Foștii internaționali timișoreni: Sepi, Ciolac, Cotormani, Bindea, Taenzer, Dehleanu, Beke, etc.

Vor să joace la 3 August în Capitală

Cu prilejul jocurilor de calificare dela Venus am revăzut după atâția ani câteva din gloriile football-ului românesc, unele spectatoare, altele rivale participând de pe tușe la joc: Ruddy Wetzer, Misa Taenzer, Zombory, Albu.

Primul este antrenorul Textilei-Buhuși, secundul la Politechnica. Foști coleg de echipă — la marele Chinezul, împreună cu portarul Zombory — Duminică au fost adversari, iar Albu, masivul fundaș pe vremuri al Venusului, privea de pe tușe cum Dobay pecetluia eșecul AMEFA-ei. (Ghiță antrenează pe arădani Dobay pe Karres).

LA 3 AUGUST

Pentru cei care-i cunosc, revederea a fost prilej de nostalgie, amintiri de pe vremea unui football incomparabil cu cel de azi, clipe de intensă retrăire a unui match Chinezul-Juventus sau România-Jugoslavia.

Nici unul nu știa însă, că i se pregătește — de către cei care-i revedeau — o surpriză frumoasă: un match între echipele foștilor internaționali timișoreni și bucureșteni.

Zombory a venit cu această propunere: un meci la 3 August în București.

Și tot el ne-a făcut cunoscută echipa timișorenilor:

Zombory-Buerger, Hocksarry-Dehleanu, Cotormani, Chiroiu Vasile-Bindea, Beke, Ciolac. Sepi; II. Taenzer.

Toți mai păstrează contactul cu balonul, toți sunt activi încă, în ciuda vârstei sau a carierei.

Bucureștenilor le revine sarcina să accepte. Sperăm că vor organiza matchul, care va fi o lecție pentru jucătorii de azi.

SPORTUL popular PESTE HOTARE

Parada sporturilor

(Urmare din pag. 1)

Și acum, cea mai importantă fracțiune a mișcării sportive sovietice: asociațiile sindicaliste. Trec sportivii dela „Torpedo", „Bolșevik", „Trud", „Burevestnik". Publicul aplaudă pe cei dela „Spartak" și „Dinamo". Câți campioni și câte echipe faimoase s'au ridicat din mijlocul acestor organizații. Alături de tinerii sportivi defilează maeștrii sporturilor; iată-i pe Grigori Novak și echipa de haltere: Șotov, Kuțenko, Mehanik. Iată-l pe campionul Europei la lupte greco-romane Kotkas. Aplauze salută pe cele mai bune atlete ale țării, campioanele Europei: Secenova, Sevriukova, Dumbadze și Karakulova.

Defilarea este închisă de coloana forțelor armate ale Uniunii, oameni încercați în război. Tunicile lor sunt acoperite de medalii, semnele vitejiei arătate pe câmpurile de bătălie ale patriei. Ovațiile nesfârșite subliniază dragostea poporului sovietic pentru armata sa.

INCEP INTRECERILE SPORTIVE

Defilarea s'a terminat. In mijlocul liniștei care s'a lăsat peste stadion se începe tradiționalele demonstrații de gimnastică executate de 1600 școlari din Moscova.

Ovații furtunoase se ridică atunci când în mijlocul copiilor, o fetiță și un băiat se desprind și aleargă spre tribuna generalissimului Stalin, căruia îi înmânează două buchete uriașe de flori. Generalissimul Stalin și d. Molotov ajută copiilor să se urce pe marginea tribunei. Publicul salută cu urale omagiul adus marelui șef al popoarelor sovietice.

MARATHONUL

Abia au părăsit școlarii stadionul și se dă startul maratonului la care iau parte campionul Uniunii Sovietice Punko, recordmanul Vanin și maeștrii sporturilor Gordienko, Ceburkin și maestrul emerit Godin, în vârstă de 57 ani. După un tur, alergătorii părăsesc stadionul. Spectatorii sunt informați asupra mersului cursei prin megafoane.

In locul maratoniștilor apar sportivii țărilor baltice, care se disting cu frumoase exerciții de gimnastică acrobatică.

MARILE DEMONSTRAȚII DE GIMNASTICA

In urma sportivilor din țările baltice, stadionul „Dinamo" se transformă pentru un timp într'o imensă sală de gimnastică. Campionii Uniunii Lidia Krasnenko, Drosida Antipas, Vladimir Beliakov, N. Tokaisvili, entuziasmează spectatorii.

După gimnaști urmează studenții care execută frumoase piramide în timp ce lângă tribuna de nord se dispută o cursă de 80 m. garduri între cele mai bune alergătoare ale țării. A învins Fokina, campioana Uniunii, cu 11,7 sec. La 110 m garduri bărbați a învins Stepancionok (Moscova) cu 15,3 sec.

O frumoasă impresie lasă sportivii republicii moldovenești în frumoasele lor costume naționale, în mâini cu mari coșuri pline cu fructe — simbol al bogăției sudului.

In 24 de ore

Un adversar pentru Roderick

LONDRA, (Sportpress). — Semi-mijlociu galic Gwayn Williams care a învins recent pe Ginger Stewart, la Glasgow, va fi opus lui Ernie Roderick pentru titlul britanic la welter deținut de acesta din urmă.

Viktoria Pilsen în Norvegia

OSLO, (Sportpress). — In continuarea turneului său în Norvegia, Viktoria-Pilsen a jucat la Lillehammer în fața a 4000 spectatori. Cehoslovacii au întâlnit echipa locală Fromad pe care au învins-o cu 7:1 (1:0).

Match internațional de hand-ball

SOFIA, (Sportpress). — Pe stadionul Iunak s'a disputat recent matchul de handball dintre selecționatele Sofiei și Belgradului. Prima a câștigat cu 10:6.

Un footballist ceh la Marsilia

PARIS, (Sportpress). — Vratil, excentul extrem stânga al echipei cehoslovace de foot-ball Viktoria Zizcov, a fost transferat la Olympique Marseille.

30.000 spectatori au suportat un adevărat... duș scoțian ca să îl vadă pe Dado Marino boxând

Miercurea trecută trebuia să se dispute la Glasgow un campionat mondial de box, acela la categoria muscă, între Jackie Patterson și Dado Marino.

După cum se știe, matchul nu s'a mai disputat căci Patterson a leșinat. Și pentru ca cei 30.000 spectatori veniți pe marele stadion Hampden Park să poată viziona totuși un spectacol pugilistic, Patterson a fost înlocuit de irlandezul Rinty Monaghan.

„OM IN LOC"

Jackie Patterson căzuse în sincopă chiar în ziua matchului, înainte de a se prezenta la cântar. Vă închipuiți disperarea lui Dado Marino care a așteptat peste șase săptămâni ca să-i poată întâlni pe campionul mondial.

Intâmplător venise la cântar, în ziua aceia, boxerul irlandez Rinty Monaghan care a fost curând reperat de organizatori și solicitat să boxeze cu Dado Marino. Irlandezul, care se bucură de o bună reputație în Anglia, a acceptat oferta și seara a apărut pe ring împreună cu Marino.

MARINO A IMPRESIONAT

Trebue să știți că publicul englez nu-l văzuse pe havaianez boxând, până atunci și a rămas plăcut impresionat de stilul lui.

Este adevărat că Marino a fost la începutul primei reprize trimis la podea de o puternică dreapță dar a terminat repriza ca și cum nimic nu s'ar fi întâmplat.

Incepând cu repriza a doua, el a preluat conducerea ostilităților dând o adevărată lecție de box lui Monaghan care pare acum dezorientat. Irlandezul a reacționat uneori cu lovituri foarte puternice, care ar fi doborît orice alt boxeur.

UN DUȘ SCOȚIAN...

In repriza a IV-a, Monaghan deschide arcada dreaptă a adversarului care, cu toate acestea, continuă să boxeze cu ușurință și agilitate și să plaseze lovituri uimitor de precise. Mulți din ziariștii care au asistat la match au scris în cronicile lor că Dado Marino l-ar fi luat titlul lui Patterson, în seara aceia.

Matchul a fost oprit însă în repriza a 9-a cu descalificarea lui Monaghan pentru ținere repetate.

De-altfel el pierduse matchul la puncte în momentul în care a fost descalificat.

Lupta a fost pasionantă, fără îndoială, căci altfel, nu se poate explica deci cei 30 000 spectatori au rămas în tribune până la sfârșitul reuniunii, în mijlocul unei ploi torențiale „un adevărat duș scoțian", cum scria a doua zi un spiritual cronicar.

---

20 iulie 1946 — 20 iulie 1947

Victoriile sportivilor sovietici în străinătate

Cu ocazia „Zilei Sporturilor", ziarul „Sovetkii Sport" din Moscova face o interesantă recapitulare a marilor succese obținute de campionii sovietici peste hotare. Sunt victorii strălucite, în parte cunoscute sportivilor noștri, care arată marea desvoltare a mișcării sportive în Uniunea Sovietică.

● Iulie și August 1946, — Turneul basket-baliștilor din Moscova în Franța, se termină cu rezultatul general 834:265 în favoarea celor două echipe sovietice (Stroitel și Institutul de aviație).

● August 1946, — „Torpedo"-Moscova face match nul cu echipa națională de football a Poloniei și câștigă la Lodz cu 3:1.

● August 1946, — La campionatele Europei de atletism dela Oslo, campionii sovietici câștigă 22 de medalii. Devin campioni ai Europei: N. Karakulov, Secenova, Maiucia, Sevrinkova, Nina Dumbadze.

● In Septembrie 1946, la Gronningen (Olanda), Botwinnik a câștigat primul mare turneu de șah de după război, la care au participat 20 dintre cei mai buni jucători din lume. Smislov s'a clasat al treilea.

● Septembrie 1946. — La Moscova, Uniunea Sovietică bate la șah Statele Unite cu 12½-7½.

● Septembrie 1946. Echipa de box a Uniunii Sovietice învinge în Cehoslovacia echipele Poloniei, Jugoslaviei și Cehoslovaciei.

● Octombrie 1946. — La campionatul mondial de haltere, disputat la Paris, Grigore Novak devine campion al lumii. Alte recorduri mondiale au fost stabilite de Ambarțumian și Kuțenko.

● Martie 1947. — Crossul organizat de „L'Humanité" a fost câștigat de Alexandru Pugacevski, iar cel feminin de Ana Zaiteva, înaintea celor mai buni alergători din Franța, Elveția, Olanda, Belgia și alte țări. Uniunea Sovietică a învins și pe echipe.

● Aprilie 1947. — Luptătorii I. Kotkas, K. Koberidze și N. Belov au câștigat titlurile de campioni ai Europei la lupte greco-romane, în cadrul campionatelor disputate la Praga.

● Mai 1947. — Uniunea Sovietică devine campioana Europei la basket-ball, clasându-se prima între 13 țări, la concursurile dela Praga.

● Iulie 1947. — Ridicătorii de greutăți câștigă campionatul Europei de haltere disputat la Helsinki.

După cum se vede, un palmares impresionant, care nu mai are nevoie de nici un comentariu.

ATLEȚII NEGRI AU CAȘTIGAT

opt titluri în campionatele de juniori ale Statelor Unite

Campionatele de atletism-juniori, desfășurate recent la Lincoln, un oraș situat în Nebraska și având un frumos stadion, au ocazionat rezultate care, la noi, nu prea sunt obișnuite nici în probele de seniori.

In afara performanțelor excelente realizate cu acest prilej mai trebue subliniată comportarea atleților negri care au câștigat nu mai puțin de opt titluri.

„PERLELE NEGRE"

Mathis a triumfat pe 1000 metri, Ewell pe 200 metri, Mac Kinley pe 400 metri, Pearman pe 800 metri, Dillard (110 și 400 metri garduri), Albriton la înălțime și Steele la lungime.

O frumoasă revanșe și-a luat Pearman care în campionatele inter-colegii s'a clasat al 6-lea iar acum a câștigat pe 800 metri. De altfel, specialiștii americani văd în el un nou Woodruff.

75 M. 84 LA SULIȚA!!

Dintre toți învingătorii, acela care a entuziasmat cel mai mult publicul a fost **Steve Seymour** care a aruncat sulița la 75 m. 84 ameliorând recordul Statelor Unite cu 4 m. 50. Seymour a fost foarte surprins când a auzit performanța sa căci depășea rareori 65 metri. El are totuși la activ o aruncare de 71 m. 60 din 1945 când era în armată.

CATEVA REZULTATE

Regretăm că deocamdată nu putem da rezultatele tehnice complecte ale acestor campionate, dar, în așteptarea lor, iată câteva dintre ele:

In serille de 100 metri: Carty (10.7 s.), Wright (10.5 s.), Lauler (10.5 s.), Houden (10. 4 s.).

Pe 400 m. Mc. Kinley (47.4 s.), pe 800 m.: Pearman (1:51.8 m.); pe 110 m. garduri: Dillard (14.5 s.); pe 400 m. garduri: aceias Dillard (52.7 s.). 4 m. 04; greutate: 15 m. 55; disc: 49 m. 18. Finala pe 100 m. a revenit lui Lawler în excepționalul timp de 10.3 sec.

La lungime, Steele (7 m. 40); înălțime: Albritton (2 m.); prăjină:

„CAREU DE AȘI"

O frumoasă performanță a realizat echipa din San Antonio care a parcurs 4x100 m. în 40.9 s. Interesant de constatat că cei 4 echipieri au fost: Parker, Samuels, Martinsen și ?awler, care au câștigat campionatele pe 100 m.-juniori, respectiv în 1944, 45, 46 și 47.

Semi-finala Cupei Davis

va fi jucată în Canada!...

MONTREAL, (Sportpress). — In zilele de 7, 8 și 9 August se va juca aici finala zonei vestice a Cupei Davis între echipele Canadei și Australiei.

Australienii, care sunt învingători aproape singuri ai acestei întâlniri, vor întâlni tot aici, pe cehoslovaci pentru a desemna adversarii Statelor Unite din finala Cupei.

Matchul Australia—Cehoslovacia se va desfășura între 14 și 16 August la Montreal.

Amănunte asupra matchului Spartak—Torpedo

In ciuda ploii, stadionul a fost plin de spectatori.

Dela începutul matchului „Torpedo" trece la ofensivă, dar atacurile lui Ponomarev (T) sunt anihilate de apărarea „Spartak"-ului. In prima repriză chiar, Dementiev (S), cu un shoot dela 18 metri, deschide scorul. Poarta „Torpedo"-ului este apoi atacată cu insistență, și Akimov, portarul echipei, are mult de lucru. Ceva mai târziu, halful Simakov (S) ridică scorul la 2:0, rezultat cu care se termină prima repriză.

La reluare, „Torpedo" întreprinde o serie de atacuri, care însă rămân fără efect. In ciuda eforturilor făcute de ambele echipe, scorul se menține până la sfârșit acelas ca și în prima repriză și astfel „Spartak" câștigă „Cupa URSS".

După match, d. ROMANOV, președintele Comitetului pentru cultură fizică și sport de pe lângă Consiliul de Miniștri al URSS, a înmânat învingătorilor mult invidiatul trofeu, cari au defilat apoi în fața tribunelor în entuziasmul suporterilor lor.

Un nou „challenger" la titlul de campion al „Mânecii"

LONDRA 21. (Agenția „AS"). Tânărul Daniel Carpio din Callao Peru), va încerca să treacă înot Canalul Mânecii la 25 Iulie, dacă vremea va fi favorabilă, cu scopul de a doborî recordul din 1937, al unui înotător german. Chiar dacă vremea va fi puțin favorabilă el nu-și amână pornirea decât cu câteva zile, deoarece a promis mamei sale să se întoarcă acasă până la 10 August. Daniel Carpio este în vârstă de 24 de ani și s'a născut pe apă, pe bordul unui transatlantic dintr'o familie de marinari de 7 generații.

Scurt istoric al jocurilor mondiale universitare

Jocurile mondiale universitare, înseamnă—astăzi mai mult ca oricând, — o tradiție, înseamnă înfrățire, înseamnă mai mult decât toate biruință, a tot ce este suflet, entuziasm, adică tinerețe studențească.

Primele jocuri au avut loc în 1923 în orașul luminii... Parisul, înființate din inițiativa unui student francez Jean Petitjean, care reprezenta Uniunea națională a studenților francezi în comisiunea sportivă a Confederației internaționale studențești.

Ideia lui, răscolì ca un fulger lumea studențească, care i se alătură în totul; primele jocuri înscriind încă dela inaugurare un succes clădit din superlative, care-l asigură jocurilor un loc de cinste printre marile competițiuni sportive internaționale.

Lumea întreagă, pătrunsă de importanța acestor întâlniri, le urmărea admirativ etapele de glorioasă existență.

Varșovia (1924), Roma (1927) Paris (1928) Darmstad (1930), Turin, (1933), Budapesta (1935), iarăși Paris (1937) înseamnă tot atâtea certe biruințe.

Ultimele: Monaco (1922) au întrecut prin numărul participanților și amploare tot ceeace se realizase până acum. Jocurile apucaseră pe un drum bun: întrașeră în gustul și preocupările studențimei, și în aprecierile și stima întregei omeniri.

Intervine însă războiul pentruca jocurile să fie părăsite — nu și uitate — și închise în sertare, cu amintirile și ziua de ieri; prima epocă a vieții lor se stinsese modest; și mult prea simplu. In rarișe sub gloanțe și obuze plesnind năprasnic studenții mureau, făcându-și datoria, poate uciși de mâna care cu ani în urmă ți-o strângea pe a ta învingător sau învins, pe câmpul de luptă... al stadionului.

I-a fost dat însă Parisului, cinstea de înfăptuitor, să reînvie tradiția și să reaprindă flacăra prieteniei studenților de pretutindeni, prin sport, reorganizând — pentrucă în fond este o reorganizare — și în același timp organizând pentru a patra oară aceste jocuri.

Peste o lună Jean Bouin, Parc-des-Princes Monthlery, Colombes și piscina dela Tourelles vor răsuna iarăși de tinerețe, entuziasm și voie bună și vor reține pentru câteva clipe atenția întregei lumi.

Romeo Vilara

Ultima Oră

Jucând la Budapesta

ILSA a învins campioana de polo a Austriei

ILSA - Linz Schwim Klub 8 : 3 (5 : 1)

In cadrul turneului ce-l întreprinde în Ungaria, campioana națională de polo pe apă ILSA a învins la scor campioana Austriei L. S. K.

Au asistat 3000 de spectatori cari au aplaudat frenetic victoria românilor. Au marcat: Loy (3) pentru L. S. K. și Stănescu (2) Simon (2) și Török (4) pentru ILSA.

Echipa românească a obținut astfel o răsunătoare victorie în străinătate în dauna campioanei Austriei. Timișorenii au jucat foarte bine și ar fi putut învinge la un scor mai mare dar Normand, portarul echipei fiind bolnav a trebuit să fie înlocuit cu Weimerch care a debutat cu această ocazie în postul de portar. D. Bartha a arbitrat excelent formațiile:

I. L. S. A.: Weimerch, Novac, Balint, Kelemen, Simon, Stănescu, Török.
L. S. K.: Iahn, Beuter, Bilfer, Bitte, Zigon, Loy, Lavs.

Petschowscki a fost suspendat

Așa cum am relatat la timp Petschowski nu s'a urcat în tren la Arad pentru a pleca la Varșovia cu ceilalți jucători, invocând dureri ale claviculei stângi. Federația de football s'a sesizat și luând în discuție acest fapt a dat ascară următorul comunicat:

D. Toni Irimescu este însărcinat să anchetеze cazul jucătorului **Petschowscky** *dela Arad, care a refuzat a pleca cu lotul echipei naționale în Polonia, invocând motive de boală, motive pe care Comitetul Federal le respinge, deoarece după accidentul suferit, el a luat parte la jocuri de football în turneul dela Budapesta, în campionat și în echipa națională.*

Până la rezultatul anchetei, jucătorul este suspendat dela orice activitate sportivă, deasemenea și conducătorul echipei d. Gruber, care a încercat să inducă în eroare organele federale.

Imprimeriile „SCRISUL LIBER" Strada Belvedere 6,